

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาความเสี่ยงในโซ่อุปทานของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ” มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาถึงความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโซ่อุปทานของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น และ (2) เพื่อการวิเคราะห์และหาแนวทางในการลดความเสี่ยงในโซ่อุปทานโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับ ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นโดยมีกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 752 ราย ทำการ วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วย ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) และสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ปัจจัย การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี LSD จากนั้นนำปัจจัยด้านความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาให้ผู้ประกอบการเป็นผู้จัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยงโดยพิจารณาจากผลกระทบและโอกาสที่เกิดขึ้นที่เกิดขึ้นของปัจจัยนั้น ๆ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลลักษณะการประกอบกิจการของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

1. ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นส่วนใหญ่ ทำการผลิตผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง (ร้อยละ 34.1) รองลงมาเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทผ้า (ร้อยละ 24.6) และเครื่องแต่งกายและอาหาร (ร้อยละ 19.5) ตามลำดับ โดยผลิตภัณฑ์เหล่านั้นส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์ระดับ 4 ดาว (ร้อยละ 39.2) และรองลงมาเป็นผลิตภัณฑ์ระดับ 5 ดาว (ร้อยละ 29.5) และเป็นผลิตภัณฑ์ระดับ 3 ดาว (ร้อยละ 28.8) ตามลำดับ
2. ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้ผลิตชุมชน (ร้อยละ 51.3) และรองลงมาเป็นผู้ประกอบการที่จดทะเบียนเป็นเจ้าของรายเดียว (ร้อยละ 41.6) และส่วนใหญ่ดำเนินกิจการมากกว่า 7 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 66.7) รองลงมาดำเนินกิจการมากกว่า 5-7 ปี (ร้อยละ 17.1)
3. สำหรับเงินลงทุนขององค์กรโดยเฉลี่ยต่อเดือนพบว่าผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นส่วนใหญ่ระบุว่าใช้เงินลงทุนต่อเดือนมากกว่า 100,001 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 26.0) รองลงมาใช้

เงินทุนเฉลี่ยมากกว่า 10,001-30,000 บาท และมากกว่า 30,001- 60,000 บาท ไม่แตกต่างกันมากนัก (ร้อยละ 24.6 และ 23.9 ตามลำดับ)

4. ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นส่วนใหญ่ระบุว่าใช้แหล่งวัตถุดิบภายในจังหวัด (ร้อยละ 82.3) และ นำวัตถุดิบมาจากจังหวัดอื่น ๆ (ร้อยละ 53.5) นอกจากนี้ ได้ระบุว่ามีการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศด้วย (ร้อยละ 8.4) โดยส่วนใหญ่ จะสั่งวัตถุดิบสัปดาห์ละครั้ง (ร้อยละ 36.0) และรองลงมา เป็นรูปแบบอื่น ๆ (ร้อยละ 26.2) เช่น เดือนละครั้ง เป็นต้น โดยส่วนใหญ่ของผู้ประกอบการจะชำระเงินค่าวัตถุดิบด้วยเงินสด (ร้อยละ 86.5)

5. ช่วงเวลาที่สถานประกอบการใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์หลักนั้นส่วนใหญ่ร้อยละ 63.7 จะทำการผลิตเต็มเวลารองลงมาร้อยละ 19.4 ทำการผลิตช่วงเวลาที่ว่างจากงานประจำ ระยะเวลาการสั่งซื้อผลิตภัณฑ์หลักจนกระทั่งลูกค้าได้รับผลิตภัณฑ์นั้นส่วนใหญ่ผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 38.1 ระบุว่าสามารถส่งมอบผลิตภัณฑ์ได้ทันที และรองลงมาร้อยละ 29.7 ลูกค้าจะต้องสั่งล่วงหน้า น้อยกว่า 1 สัปดาห์

6. โดยส่วนใหญ่ของผู้ประกอบการร้อยละ 74.4 จะผลิตทั้งตามคำสั่งซื้อ (Make-to-Order) และผลิตไว้รอจำหน่าย (Make-to-Stock)

7. ผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีช่องทางการจัดจำหน่ายหลายช่องทาง อาทิเช่น จำหน่ายงานแสดงสินค้า (ร้อยละ 81.5) ศูนย์จำหน่ายที่ภาครัฐจัดขึ้น (ร้อยละ 62.0) และจำหน่าย ณ แหล่งผลิต (ร้อยละ 57.4) และสำหรับการจัดส่งผลิตภัณฑ์หลักนั้นส่วนใหญ่จัดส่งผลิตภัณฑ์เอง (ร้อยละ 74.1) และรองลงมามีพ่อค้าคนกลางมารับผลิตภัณฑ์ถึงสถานประกอบการ (ร้อยละ 55.5)

5.1.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเสี่ยงในโซ่อุปทาน

ในงานวิจัยนี้ได้นำเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) เข้ามาใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย ความเสี่ยงในโซ่อุปทานของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น โดยตัวแปรที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยมีจำนวนตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ทั้งสิ้น 31 ตัวแปรร้อยละ ทำการหมุนแกนปัจจัยแบบหมุนฉากด้วยวิธี วาริเมกซ์ (Varimax) ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS/PC⁺ for Window Version ได้ปัจจัยที่มีค่า Eigen Value ที่มีค่ามากกว่า 1 ทั้งสิ้น 6 ปัจจัย ซึ่งที่ปัจจัยทั้ง 6 นี้สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ทั้งหมดร้อยละ 56.0 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ปัจจัยที่ 1 “ปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการและการตอบสนองความต้องการของลูกค้า ”

ประกอบด้วยตัวแปรต่าง ๆ 5 ตัวแปร ได้แก่ 1) มีข้อมูลการเปลี่ยนแปลงการผลิตไม่น่าเชื่อถือ 2) เกิดความผิดพลาดจากคำสั่งซื้อ 3) คุณภาพของผลิตภัณฑ์ยังไม่ได้ตามมาตรฐาน 4) การตัดสินใจต่าง ๆ ขึ้นกับลูกค้ารายหลักเพียงรายเดียวและ 5) ผลิตภัณฑ์มีวงจรชีวิตสั้นและล้าสมัย

ปัจจัยที่ 2 “ปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ ”

ประกอบด้วยตัวแปรต่าง ๆ 6 ตัวแปร ได้แก่ 1) ด้านการเมือง เช่น การเปลี่ยนนโยบายของภาครัฐ ความไม่เสถียรภาพของรัฐบาล 2) กฎหมาย นโยบาย และข้อกำหนดต่างๆของรัฐบาล ส่งผลต่อราคาผลิตภัณฑ์และยอดขาย 3) ด้านเศรษฐกิจ เช่น ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงเพิ่มขึ้น ดัชนีค่าครองชีพลดลงและอัตราการแลกเปลี่ยนสกุลเงินลดลง 4) สภาพการแข่งขันที่รุนแรงในตลาดมีผลกระทบกับยอดขายและกำไร 5) ขาดการพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และ 6) ความเป็นไปได้ของการเปิดเสรีทางการค้ากับต่างประเทศ

ปัจจัยที่ 3 “ปัจจัยเสี่ยงด้านการวางแผนและการบริหารจัดการภายในองค์กร ”

ประกอบด้วยตัวแปรต่าง ๆ 6 ตัวแปร ได้แก่ 1) ความต้องการที่ไม่แน่นอนของลูกค้า 2) ต้นทุนสินค้าคงคลังสูง 3) การปรับเปลี่ยนมีความซับซ้อนและยุ่งยาก 4) ขาดการวางแผนการจัดเก็บสินค้าคงคลัง 5) ขาดความแม่นยำในการพยากรณ์ และ 6) ความไม่พร้อมทางด้านการเงินในการรับมือกับภาวะฉุกเฉิน

ปัจจัยที่ 4 “ปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการผลิต ”

ประกอบด้วยตัวแปรต่าง ๆ 5 ตัวแปร ได้แก่ 1) มีแรงงานไม่เพียงพอต่อการผลิต 2) ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในด้านการผลิต 3) ไม่สามารถที่จะตอบสนองปริมาณสั่งซื้อที่ลูกค้าต้องการได้ 4) ขาดอุปกรณ์หรือเครื่องจักรที่ทันสมัยในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และ 5) ค่าแรงที่สูงขึ้น

ปัจจัยที่ 5 “ปัจจัยเสี่ยงด้านการจัดหาวัตถุดิบ ”

ประกอบด้วยตัวแปรต่าง ๆ 5 ตัวแปร ได้แก่ 1) ปริมาณวัตถุดิบไม่เพียงพอต่อความต้องการ 2) ความล่าช้าในการได้รับวัตถุดิบ 3) ราคาวัตถุดิบไม่แน่นอนมีการขยับตัวสูงขึ้น 4) คุณภาพของวัตถุดิบไม่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด และ 5) จัดหาวัตถุดิบได้จากผู้ขายแหล่งเดียว

ปัจจัยที่ 6 “ปัจจัยเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน ”

ประกอบด้วยตัวแปรต่าง ๆ 3 ตัวแปร ได้แก่ 1) ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแบบผลิตภัณฑ์ตามที่ลูกค้าต้องการ 2) ความผิดพลาดในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่สู่ตลาดในเวลาที่ไม่เหมาะสม 3) ไม่สามารถรับมือกับคำสั่งที่เปลี่ยนแปลง

กะทันหัน และ 4) สถานประกอบการอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม แผ่นดินไหว และ ดินถล่ม เป็นต้น

5.1.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูลทั่วไปขององค์กรกับปัจจัยเสี่ยงในโซ่อุปทาน ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

งานวิจัยนี้ได้ทำ การวิเคราะห์หารูปแบบความสัมพันธ์ของข้อมูลทั่วไปขององค์กร ได้แก่ ประเภทของผลิตภัณฑ์ ระดับดาว ระยะเวลาในการดำเนินการ และลักษณะการผลิตเป็นตัวแปรตาม (Dependent Variable) ว่ามีความสัมพันธ์กันกับปัจจัยเสี่ยงในโซ่อุปทานผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่คัดเลือกได้จากการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ทั้ง 6 ปัจจัยเป็นตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการและการตอบสนองความต้องการของลูกค้า (X_1) ปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก (X_2) ปัจจัยเสี่ยงด้านการวางแผนและการบริหารจัดการภายในองค์กร (X_3) ปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการผลิต (X_4) ปัจจัยเสี่ยงด้านการจัดหาวัตถุดิบ (X_5) และ ปัจจัยเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน (X_6) โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ผลการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปได้ดังนี้

1. ประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่ต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงด้านปัจจัยด้านกระบวนการ และการตอบสนองความต้องการของลูกค้าแตกต่างกัน โดยพบว่าผลิตภัณฑ์ประเภทอาหาร ประเภทเครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง ผลิตภัณฑ์ประเภทผ้า เครื่องแต่งกาย และประเภทเครื่องดื่ม มีปัจจัยเสี่ยงด้าน กระบวนการ และการตอบสนองความต้องการของลูกค้าแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นทุกระดับดาวมีปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการและการตอบสนองความต้องการของลูกค้าแตกต่างกัน โดยพบว่าผลิตภัณฑ์ระดับ 1 ดาว มีปัจจัยเสี่ยงด้าน กระบวนการ และการตอบสนองความต้องการของลูกค้าแตกต่างจากระดับ 3 ดาว ระดับ 4 ดาว ระดับ 5 ดาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลิตภัณฑ์ระดับ 2 ดาว มีปัจจัยเสี่ยงด้าน กระบวนการ และการตอบสนองความต้องการของลูกค้าแตกต่างจากระดับ 3 ดาว ระดับ 4 ดาว ระดับ 5 ดาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่ต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน โดยพบว่า ผลิตภัณฑ์ประเภทอาหารมีปัจจัยเสี่ยงด้าน สิ่งแวดล้อม แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ประเภทผ้า เครื่องแต่งกาย และประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ

ผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องใช้และเครื่องแต่งกายมีปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างจากประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นทุกระดับดาวมีปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน โดยพบว่าผลิตภัณฑ์ระดับ 1 ดาว มีปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างจากระดับ 3 ดาว และระดับ 4 ดาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่ต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงด้านปัจจัยการวางแผนและการบริหารจัดการภายในองค์กรแตกต่างกัน โดยพบว่า ผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง มีปัจจัยเสี่ยงด้านปัจจัยการวางแผนและการบริหารจัดการภายในองค์กร แตกต่างจากประเภทเครื่องดื่ม และผลิตภัณฑ์ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลิตภัณฑ์ประเภทผ้า เครื่องแต่งกาย มีปัจจัยเสี่ยงด้านปัจจัยการวางแผนและการบริหารจัดการภายในองค์กร แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องดื่ม และประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่ต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการผลิตแตกต่างกัน โดยพบว่าผลิตภัณฑ์ประเภทอาหาร มีปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการผลิต แตกต่างจากประเภทเครื่องดื่ม และประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง และผลิตภัณฑ์ประเภทผ้า เครื่องแต่งกาย มีปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการผลิตแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7. ประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่ต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันแตกต่างกัน โดยพบว่าผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่งมี ปัจจัยเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน แตกต่างจากประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สำหรับการทดสอบข้อมูลทั่วไปขององค์กรกับปัจจัยเสี่ยงในโซ่อุปทานอื่น ๆ พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

จากนั้นนำปัจจัยที่ส่งต่อความเสี่ยงในโซ่อุปทานของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นทั้งสิ้น 6 ปัจจัยหลักด้วยกัน ได้แก่ ปัจจัยเสี่ยง ด้านกระบวนการและการตอบสนองความต้องการของลูกค้า (X_1) ปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก (X_2) ปัจจัยเสี่ยงด้านการวางแผนและการบริหารจัดการภายในองค์กร (X_3) ปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการผลิต (X_4) ปัจจัยเสี่ยงด้านการจัดหาวัตถุดิบ (X_5) และปัจจัยเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน (X_6) ทั้ง 6 ปัจจัยมาจัดลำดับความเสี่ยงโดยการระดมความคิดเห็นกับผู้ประกอบการเพื่อจัดลำดับความเสี่ยงและหาแนวทางในการ ลดความเสี่ยงในโซ่อุปทานลง ผลการประเมินความเสี่ยงพบว่า ปัจจัยที่มี ความเสี่ยงเป็นลำดับสูงสุด ได้แก่ ปัจจัยด้านกระบวนการและ การตอบสนองความต้องการของลูกค้า สำหรับปัจจัยที่ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ระบุว่ามีความเสี่ยงเป็นอันดับน้อยสุด ได้แก่ ปัจจัยด้านการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันและด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. ในการหาแนวทางลดหรือกำจัดความเสี่ยงในโซ่อุปทานให้กับ ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นนั้นจำเป็นที่พิจารณาทั้งในระดับกลยุทธ์ (Strategic Management Risk Strategy) และระดับการดำเนินงาน (Operations Management Risk Strategy) โดยเจ้าของกิจการหรือหัวหน้ากลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นจะต้องมีการพัฒนากลยุทธ์ความเสี่ยงในลักษณะที่เป็น Proactive เพื่อที่จะหลีกเลี่ยง ลด หรือหาแนวทางตอบสนองความเสี่ยงให้ตรงตามพันธกิจและจุดประสงค์ขององค์กร รวมทั้งจัดทำ Checklist ไว้สำหรับตรวจสอบความเสี่ยง

2. ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความรู้ความเข้าใจกับ ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นโดยการเข้ามาให้ความช่วยเหลือโดยมีมาตรการสนับสนุนผู้ประกอบการในด้านต่าง ๆ เช่น สนับสนุนทางด้านข้อมูล ข่าวสารที่ทันสมัย ทั้งข้อมูลด้านการบริหารจัดการธุรกิจ ข้อมูลด้านการตลาด ข้อมูลธุรกิจพลังงานทดแทน และบริการธุรกิจให้คำปรึกษาและพี่เลี้ยง รวมถึงการกำหนดมาตรฐานสินค้า ตลอดจนการจัดตั้งกองทุนสนับสนุนในรูปแบบต่างๆ อาทิ เช่น กองทุนให้คำปรึกษา (Consultancy Fund) และกองทุนเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยี (Technology Fund) เป็นต้น รวมทั้งจัดการอบรมให้เกิดความรู้ความเข้าใจถึงวิธีการบริหารความเสี่ยงในองค์กร

3. ในการศึกษาครั้งต่อไปอาจจะทำการศึกษาความเสี่ยงในโซ่อุปทานของผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น แยกแต่ละประเภทผลิตภัณฑ์ เพื่อตรวจสอบว่ามีปัจจัยเสี่ยงในโซ่อุปทานแตกต่างกันจากข้อค้นพบที่ได้จากงานวิจัยนี้หรือไม่

4. ควรทำการศึกษาหรือพัฒนาตัวแบบหรือวิธีการที่จะบริหารปัจจัยเสี่ยงในโซ่อุปทานที่สามารถให้ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นหรือผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถนำไปประเมินความเสี่ยงในโซ่อุปทานของตน เพื่อที่จะช่วยให้องค์กรต่าง ๆ สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและลดเวลารอคอยที่เกี่ยวข้องกับทุก ๆ ฝ่ายลง